

Een gesprek met Diana Kortbeek

Omgeven door veel kleurig eigen werk in haar woning/atelier/galerie net achter de rivierdijk spreekt WomensBizz oprichter Diana Kortbeek bevlogen over 'haar' netwerk.

“ Een netwerk voor vrouwen die internationaal werken bestaat nergens. Er is veel dat zij niet kunnen wisselen met ondernemers die alleen nationaal opereren. Het is gewoon aan ander métier. Als we met een groep internationaal werkende vrouwen samen zijn, komt er onmiddellijk over een weer een heleboel informatie los, bijvoorbeeld over een bepaald land of over je bedrijfsresultaten. Zo kan iemand die in Italië zaken doet leren van hoe ik in bijvoorbeeld Zuid Afrika op zoek ga, hoe je je contacten zoekt, hoe je naar de netwerken gaat omdat je daar dan meteen een ingang krijgt bij een heleboel mensen. Dat soort dingen kunnen Womensbizz leden elkaar bieden.”

Erkenning en vertrouwelijkheid

“ Womensbizz leden komen echt van alles tegen in hun bezigheden. Het is op zich natuurlijk vrij eenzaam werken. Ik weet nog van een vrouw die bij een bijeenkomst op een gegeven moment buiten op de stoep zat te huilen, want er waren een paar containers kwijt ter waarde van een tonnetje of vijf. We hadden ook een psychologe rondlopen daar en die hebben we er meteen opgezet om het ook voor diegene nog een leuke dag te laten zijn. Het netwerk valt of staat met *confidentiality*, vertrouwelijkheid. En je moet die veiligheid bieden van een netwerk waar je dingen kan bespreken. Eigenlijk zou je zoveel mogelijk moeten verbinden en zou je vrouwen moeten leren om zoveel mogelijk met elkaar te verbinden. Wat ik ook belangrijk vind bij een netwerk: *recognition*. Erkenning is zorgen dat mensen altijd die pluim krijgen die ze moeten hebben als ze zich vrijwillig inzetten. Maak waardering aan elkaar kenbaar. Dat houdt de spirit in het netwerk.”

Koninginnen der Wraak

“ Als enig meisje tussen mijn broers werd ik vroeger helemaal gelijkgeschakeld in de mannenwereld. Van andere vrouwen wist ik niet zoveel. Bij Uvon, waar ik in 1992 lid werd, heb ik veel geleerd over hoe vrouwen met elkaar omgaan. Vrouwen zijn soms weinig fideel en verliezen zich in kleine, niet ter zaken doende dingen. Dat mist stoerheid ! Veel internationale ondernemers zijn juist stoer. Maar toch...vrouwen zijn met elkaar wel warm en prettig, maar er is ook roddel en achterklap. Het klinkt wel wat negatief misschien, maar fair play, oprechtheid en openheid moeten vrouwen vaak nog wel leren.

Ik gun het vrouwen zo om dingen open met elkaar te kunnen bespreken. Als er wat is spreek je het uit zonder dat je daar consequenties aan verbindt. Je drink samen een borrel....klaar. Maar vaak gaat het anders. Er wordt nog eens met die over gesproken en nog eens met die over geouwehoerd...dan zeuren dingen door. Vrouwen kunnen echte Koninginnen der Wraak zijn. Voor je het weet zit je in een drama. Ik heb vaker ingegrepen: er meteen op af, uitpraten en zorgen dat er geen gekonkel over kon komen.“

Ondernemers kennen geen glazen plafond

“ Het is toch het ondernemerschap dat een bepaalde spirit vereist. Zet er maar een aantal bij elkaar... nou ja, het is geen haantjesgedrag maar het zijn wel allemaal hartstikke eigenwijze mensen. De vrouwen die ik ken die succesvol zijn kunnen allemaal een grote bek opzetten! In zaken met mannen, maar ook naar elkaar toe. WomensBizz leden zijn echte ondernemers, die voor eigen verantwoording hun bedrijf runnen. Je hebt als ondernemer geen glazen plafond; je bepaalt zelf wat je doet. We hebben in ons statement ook niets over mannen.

Ondernemen is risico nemen en daar hou je van of niet. Het kan ook helemaal fout lopen. Ik had ooit in het World Trade Center in Amsterdam een grote uitwisselingstentoonstelling met Brazilië georganiseerd. 5000 man publiek, celebrities, het eten, de drank...alles was klaar....en dan is de kunst er niet! Men had in Brazilië de vlucht gemist, er waren geen paklijsten, het kon niet door de douane, een ramp dus....maar toch kon ik er op een bepaalde manier wel van genieten. De *thrill* van het risico, dat is óók ondernemen.”

Culture shock

“ Ik was voor een groot congres in Maleisië. De ambassade briefte ons: ‘ je mag *nooit* je voetzolen laten zien. Dat is hier een zware belediging.’ We moesten een vlucht halen maar er ging weer van alles mis. Op een gegeven moment was ik het zo godvergeten zat, ik was zo *pissed* dat ik in een fauteuil ging zitten en ik zó mijn voeten op tafel legde, richting een paar mannen daar. Ik heb toen later toch maar mijn excuses aangeboden, ze moesten er wel om lachen. In een moslimland moet je bijvoorbeeld ook altijd een sjaal bij je hebben. In het ene land kun je een zakenbespreking hebben met een man in je hotel en in een ander land niet.”

De toekomst

“ De nieuwe generatie jonge zakenvrouwen is wel verder dan wij toen. Dat is vooruitgang vind ik. Ook het buitenland groeit mee. Het is steeds minder exceptioneel om een vrouw te zien met een eigen bedrijf. Er zijn nog wel landen waar het ingewikkeld ligt, maar gelukkig zijn er zaken als mikrokrediet en sites als www.kiva.org waar je voor een klein bedrag in een buitenlandse ondernemer kunt investeren. Maar ook in de toekomst zullen jonge vrouwen die graag internationaal willen en ook de guts hebben het denk ik wel heel prettig vinden om bij een netwerk aangesloten te zijn.”